

der af Stats-Laanefonden kan ydes Laan til Fiskerfartøjer til en Værdi af mindst 2,500 Kr. Efter det oprindelige Forslag var 3,000 Kr. sat som Minimalværdien for de Fartøjer, der kunde faa Laan af Statskassen, idet man — efter min Mening med fuld Ret — ønskede, at Staten kun skulde yde de direkte Laan til de Fartøjer, der gik paa Langfart. Men efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er der visse Steder, hvor de Baade, der kunne benyttes til Havfiskeriet, ikke have en Værdi af 3000 Kr., selv naar Motoren medregnes. Derfor finder jeg ikke, det er urimeligt at gaa ned til de 2500 Kr.

Den Lov, vi nu vedtage, er ikke ganske ufarlig for Statskassen. Jeg er forberedt paa, at de 5 næste Aar ville bringe Statskassen betydelig større Tab end den 5-aarige Prøveperiode. De Ændringsforslag, jeg i Forbindelse med 2 Medlemmer af Udvalget stillede til anden Behandling, Bestemmelsen om Aldersgrænsen og Bestemmelsen om, at Laantageren skulde eje $\frac{1}{10}$ af Fartøjets Værdi, vilde i nogen Grad have virket betryggende overfor fremtidige Tab. Det har derfor gjort mig ondt, at det høje Ting har nedsablet dem. Ikke desto mindre kan jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslagets Overgang til det andet Ting, idet jeg tillægger det megen Vægt, at den højtærede Landbrugsminister forleden udtalte, at han nærer det bedste Haab om, at der vil naas et mere tilfredsstillende Resultat i Fremtiden derved, at der indføres et teknisk Tilsyn med de Baade, der gives i Pant for Statslaan. Et saadant teknisk Tilsyn med Nybygning af Fiskerfartøjer og ogsaa med Vedligeholdelsen af dem vil sikkert faa stor Betydning ikke alene for Statskassen, der er interesseret i, at Fartøjerne bygges solidt og af godt Materiale, men ogsaa for Fiskerne selv, idet der kan naas en fyldestgørende Ordning med Hensyn til Fiskeriets Kreditforhold, naar Fartøjerne blive klassificerede.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det af den ærede Ordfører stillede Ændringsforslag kan jeg anbefale det høje Ting at slutte sig til. Jeg skal gerne modtage det. Det er rigtigt, at de paagældende Bestemmelser flyttes bort fra § 1 til § 2. Det er kun en Formsag, men Ændringen gør Lovens Struktur bedre, end den var. I øvrigt maa jeg gentage, at disse Bestemmelser ikke ere absolut nødvendige i selve Loven, men det skader ikke, at de ere der, tværtimod, det er for

saa vidt en Forbedring. Nu ville de alt-saa blive flyttede hen paa en Plads, hvor de have bedre hjemme end der, hvor de bleve satte ved 2den Behandling, og det kan jo kun være godt.

Det af det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) som Medlem af Udvalget stillede Ændringsforslag til § 2, som er en Gentagelse af det, der var fremsat til 2den Behandling, maa jeg fremdeles sætte mig imod. Jeg ser ikke, at der er Anledning til at komme dybere ind paa dette Emne, end vi var ved 2den Behandling, og skal derfor blot henholde mig til, hvad jeg har udtalt derom ved de foregaaende Lejligheder.

Saa er der det andet Ændringsforslag til § 2 om at ændre „3,000“ til „2,500“. Det gaar ikke slet saa radikalt til Værks. Jeg vil ogsaa derom henholde mig til, hvad jeg sagde ved anden Behandling. Jeg tror, at de 3,000 Kr. ere den laveste Grænse, som det for Staten er forsvarligt at gaa til. Jeg sagde ganske vist ved anden Behandling, og det vedstaar jeg endnu, at man kan altid ræsonnere saaledes — det er ikke mit Ræsonnement, men det kan være andres —, at Forskellem mellem 3,000 og 2,500 er ikke saa forfærdelig stor, men det er en ret farlig Maade at argumentere paa, det kan føre til meget kedelige Konsekvenser, som de, der argumentere paa den Maade, til sidst fortryde. Jeg kan ikke tilraade Vedtagelse af dette Ændringsforslag og jeg antager heller ikke, at Udvalget kan tilraade det. Udvalget, i hvert Fald dets overvejende Flertal, og jeg have hidtil været enige, og jeg ved ikke af, at det har holdt Møde siden anden Behandling, i hvert Fald har det ikke kaldt mig til Samraad for at søge at fremkalde en forandret Stilling i Fællesskab. Jeg kan altsaa ikke tilraade Ændringsforslagets Vedtagelse, men skal ganske henstille til Tinget at træffe sin Afgørelse mellem det, der blev vedtaget ved anden Behandling, og det, som de Herrer Ændringsforslagstillere her ønske.

Emil Petersen: Jeg vil meget tilraade ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet om at ændre „3,000“ til „2,500“ i § 2. Jeg tror, at baade den højtærede Landbrugsminister og de ærede Medlemmer, der have modsat sig det, se fejl paa Forholdet. Det har mange Steder vist sig vanskeligt at faa oprettet Laaneforeninger, men ikke blot det. Selv om der er oprettet Laaneforeninger, er det vanskeligt gennem Laane-